

1) Orot Hakodesh 1:174-5 - English translation from Ben Zion Bokser "Abraham Isaac Kook" 214-15

As long as a person is constrained to wait for a time when the creative spirit will inspire him, and then he will create, meditate, sing – this is an indication that his soul has not yet been illuminated. Surely the soul sings always. It is robed in might and joy, it is surrounded by a noble delight, and the person must raise himself to the height of confronting his soul, of recognizing its spiritual imprints, the rushing of its wings that abound in the majesty of the holy of holies, and he will always be ready to listen to the secret of its holy discourse. Then he will know that it is not at one time rather than another, on one occasion rather than another, that the soul engenders in us new thrusts of wisdom and thought, song and holy meditation. At all times, in every hour, it releases streams of its precious gifts. And the streams that flow from it are holy treasures, fountains of understanding, stored with good sense. God's compassions are new each morning, great is His faithfulness (Lam. 3:23). On contemplating inwardly in the depths of the soul, one realizes that the activating thrust of the truly higher life does not cease even for a moment. It moves "forward and backward as the appearance of a flash of lightening" (Ezek. 1:14). Its work is that of the holy angels, it ever breaks out in song, joyously proclaiming God's glory. When the person of a higher soul suffers a loss of faith in the power of his own identity, then he will walk about the gloomy, he will be desolate, and the luster of the whole world will be diminished for him. But on turning back in a higher penitence, and regaining the glory of his faith in higher powers, which stir in him always, his spirit will revive and be brightened, and all the worlds that reflect his disposition will be filled with splendor and light.

2) אורות ישראל ותחיתו – פרק יח

כח המדמה זה הוכרח להיות נדחה ונלקה קצת על ידי שפעת רוח הדעת העליון של רוח הקודש הנשגב שבמקור ישראל, שהוכרח להקדים ולבא לעולם מפני שלא יוכל העולם להתקים עד אלף דור בלא אור תורה, שהיא אוצר כל הדעת. מכל מקום יסודו היסודי נשאר בישראל, והקורטוב הפנימי שלו הוא באמת יסוד כל היופי, ומתגלה על ידי חזיון הנבואה, שאור הקודש מתלבש בתוכו, "וביד הנביאים אדמה"; ובכל זאת מונח גם בנבואה יסוד הצמצום של האספקלריא שאינה מצוּחצחת, ומפני זה קרובים אומות העולם לקלוט קצת מן הארת הנבואה ורחוקות הן מן אור התורה. אבל ליסוד בסוּסה הגשמי של האומה, ההתקשרות הארצית עם ארץ ישראל והתרתקות האומה אל עצמותה וצמצום כחה שלא יתפזר, כל זמן שאין העולם ראוי לאגד הכל בשכל העליון, מוכרחת היא חכמה תתאה למלא את המקום, אשר המדמה הוא מלבישה הרבה והיא מבצרת מדת הדין בעולם, על ידי ההתקשרות אל הקנינים הזמניים בחיי כל יחיד וההתענינות העמוקה של הכלל לחיי הרכוש והמשטר הממשלתי מצד עצמם. כשלא הגיע עדיין הזמן של כל הטהר להופיע אל המרומים המגמתיים, נשלחו מאת יהושע שנים אנשים מרגלים חרש לרגל את הארץ ובאו לבית אשה זונה ושמה רחב. והכל נקשר בקדש ובטוב העליון, אבל מדת הדין מתעוררת ויראת העונש האמתית נצרכת לפי ערך השלטת כח המדמה והתעמקותו. אבל בעצמיות החפץ האומתי לא נשלם אז עדיין הפרצוף הדמיוני, לאחיות הדעת בהגלמתו מצד אחד והיופי בכל תיאוריו מצד השני, וזה הושלם בימי שלמה: "אז תבאנה שתיים נשים זונות" לפני משפט מלך ישראל היושב על כסא ד'. אמנם על ידי ההתערבות של הנשים הנכריות, עם חולשת הכח לעכל דברים זרים, יצאה הרשעה שגרמה ליסוד כרך גדול של רומי, וסינוני היסודות הוצרכו להאריך עדן ועדנים, עד שנתגרש כח המדמה משליטה רחבה בגבול ישראל, ויצא דעבודה זרה נעצר "בדודא דאברא" ונכיס יצא, ולעומת זה אין עוד נביא אתנו ולהבת אהבת האומה והארץ איננה מורגשת באותו הטעם העמוק של ימי הטובה. והדברים מקושרים עם צער העולם כולו, עד שבאחרית הימים עקבות כח המדמה מתגלים ואהבת הארץ מתעוררת. מתראה הדבר בשומרי, אבל עומד הוא להזדכך. "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום, אני ד' בעתה אחישנה."

2. Orot Yisrael V'tehiyato 18 - p.35-6, English translation from Bezalel Naor "Kook Orot", 126-7.

This power of imagination had to be somewhat repressed by the influx of the supreme spirit of the intellect of the lofty divine inspiration at the source of Israel, which had first come to world because the world could not exist a thousand generations without the light of Torah, the repository of all knowledge. Nevertheless, the basic foundation of imagination remained in Israel; its inner ingredient is truly the source of all beauty and is revealed through prophetic vision, in which the light of holiness is garbed: *By means of the prophets I have spoken in images (Hosea 12:11)*. Yet even in prophecy there inheres the basic restriction of the "unpolished speculum" (*Yevamot 49b*). Therefore the nations of the world have some access to the illumination of prophecy while being distant from the light of Torah. But for laying the physical foundation of the nation, the telluric connection with the Land of Israel, the fastening of the nation to its essence, and the concentration of its power that it not scatter, as long as the world is not worthy of binding all together with the higher intellect, the lower wisdom (*hokhmah tataah*) must fill its place. The lower wisdom is greater informed by imagination, and it enforces the attribute of judgment in the world, through the attachment to temporal possessions in the life of every individual and the deep interest of the collective in the life of possession and the governmental regime as such. When the time had as yet not arrived for all the purity to appear, Joshua sent two spies to reconnoiter the land, who came to the home of a harlot by the name of Rahav. All is tied together with holiness and the highest good, but the attribute of judgment is aroused and real fear of punishment is required in proportion to the entrenchment and empowerment of the imagination. But in the essence of the national will, the imaginative dimension – which entails the embodiment of intellect on the one hand, and all description of beauty on the other – was still not completed at that time. This was brought to completion in the days of Solomon: *Then two harlots came (I Kings 3:16)* before the judgment of the King of Israel, who sits on the throne of the Lord. However, though the interference of the foreign women, together with the weakness for digesting foreign things, came about the weakness that caused the founding of the great city of Rome (*Shabbat 56b, Sanhedrin 21b*), and the sifting of elements had to be stretched out for eons, until the power of intellect was disempowered in Israel. The drive for idolatry was captured in a "lead pot" (*Yoma 69b, Sanhedrin 64a*) and "slaughtered" (*Avoda Zara 17*). By the same token, *there was no more any prophet (Ps. 74:9)* and the flame of love for nation and land is not felt in the same profound way as in the good days. This is related to the pain of the entire world. Until at the End of Days, the traces of the power of imagination are revealed and the love of the Land is aroused. The thing appears with its dregs, but it is destined to be purified. *The smallest will become a thousand, and the youngest, a powerful nation, I am the Lord, in its time I will hasten it (Is. 60:22)*.